

Intervju z Marjanom Šarcem

Kdaj ste se zaposlili na naši šoli, kakšno izobrazbo imate in kakšne naloge ste opravljali na šoli?

Prvega februarja 1979 sem se kot strojni inženir zaposlil na PKGUŠ Domžale, poučeval sem strokovnoteoretične predmete. Za izpolnjevanje pogojev za poučevanje sem moral pridobiti še pedagoško-andragoško izobrazbo in narediti strokovni izpit.

Ste bili tudi razrednik?

Skozi celotno poklicno pot sem bil tudi razrednik dijakom, ki so prihajali tako iz bližnje okolice kot tudi iz Cerknice, Ambrusa, Strug na Dolenjskem, hkrati pa so velika podjetja, kot so SCT, IMP, Gradis, Instalacije Ljubljana dijake pripeljala iz Cazinske krajine (Bosna) in hrvaškega Zagorja.

Kako je potekal pouk in kakšne izkušnje ste imeli z dijaki?

Z dijaki sem imel skozi celotno poklicno pot pozitivne izkušnje, poleg rednega pouka smo obiskovali tudi Mestno gledališče Ljubljansko, Dramo, Opero, galerije, predvsem pa so si dijaki radi ogledovali košarkarske in hokejske tekme, vsako leto smo si ogledali najboljše smučarje na pokalu Vitranc in skakalce v Planici.

Danes je na naši šoli ogromno športnikov, kaj pa v tistem času?

Med dijaki ni bilo vrhunskih športnikov, vsi pa so imeli šport radi in so se v prostem času radi ukvarjali s športnimi aktivnostmi. Ob tem bi rad dodal tudi nepozaben spomin iz Planice, iz leta 1980, kjer smo skupaj z dijaki, po nočnem močnem sneženju pomagali pripraviti skakalnico za izbirno tekmo Novoletne skakalne turneje.

Kateri dogodek v zvezi s poučevanjem na naši šoli se vam je najbolj vtisnil v spomin?

Dobro se spomnim tekmovanja Mladih kovinarjev v Skopju, kjer je naš učenec dosegel drugo mesto, čeprav si je zaslužil zmago. Vsako leto pa smo ob zaključku šolskega leta odšli na ekskurzijo v Portorož, Izolo ali Umag. Za vsako generacijo učencev oziroma dijakov zaključnih letnikov je šola pripravila tudi maturantski ples, katerega pa se sam nisem udeleževal.

Koliko dijakov je obiskovalo šolo in kje so prebivali?

V času usmerjenega izobraževanja v 80-ih letih je bilo na šoli okoli 1200 dijakov, tisti iz bližjih krajev so živeli doma, nekateri pa so prebivali v dijaškem domu, ki se je nahajal za šolo, torej tam kjer danes stoji medgeneracijski center. Za dijake je bilo v dijaškem domu lepo poskrbljeno, na voljo so imeli vse, kar so potrebovali za normalno življenje.

Že prej ste omenili da je bilo med dijaki ogromno tujcev, kako so se vključili v družbo in kakšne izkušnje imate z njimi?

Dijaki, ki so prihajali iz tujine so bili krasni fantje, takšni kot vsi ostali. Hitro so se vključili v družbo, jezik jim ni predstavljal večje težave.

Kdaj se je uveljavil program avtomehanik?

Po letu 1990 so poklici kovinarstva izgubljali na pomenu, nekateri predstavniki države so menili, da proizvodnja in vzdrževanje strojev, instalacij, orodjarstvo in podobno niso perspektivni. V letu 1993/1994 smo vpisali prvo generacijo avtomehanicov, ki so se izobraževali po dualnem sistemu izobraževanja, to pomeni, da so pol leta poslušali teoretične predmete v šoli, nato pa pol leta opravljali prakso v delavnicah ter pri obrtnikih. Za avtomehanike sem v okviru obveznih izbirnih vsebin vsako leto organiziral ogled tovarne Revoz, od katere smo za potrebe praktičnega izobraževanja prejeli tudi vozilo Clio 2. Ogledovali smo si avtosalone v Celju in Ljubljani, predvsem pa so bili dijaki navdušeni nad decembrsko ekskurzijo v Bologno, kjer smo si vsako leto ogledali avtomobilski salon Motor Show.

Z novo zakonodajo je bilo predpisano, da je za poučevanje strokovnoteoretičnih predmetov potrebna 7. stopnja izobrazbe, zato sem se ob rednem delu vpisal na visokošolski študij na Fakulteti za strojništvo Ljubljana, v tem obdobju pa sem opravil tudi šolo za ravnatelje.

Kdaj pa je bila ustanovljena gimnazija?

V letu 2000 so se začeli pogovori o ustanovitvi gimnazije, takrat sem bil predsednik sveta šole. Februarja leta 2002 smo predstavniki Ministrstva za šolstvo in šport, občine Domžale kot soustanoviteljice in predsednik sveta SŠ Domžale podpisali nov ustanovitveni akt za gimnazijo. V istem letu, leta 2002/2003, smo vpisali prvo generacijo gimnazijcev.

Kdaj ste zaključili s poučevanjem na naši šoli?

Leta 2012 sem se s 40 leti delovne dobe in dopolnjenimi 60 leti upokojil, ker pa še vedno zelo rad sodelujem z mladimi, še vedno poučujem odrasle in mojstre, po potrebi pa nadomeščam tudi kakšno uro rednega pouka.